

staar i Forbindelse med Lønningslovene, er det ganske rigtigt. Jeg har da heller ikke omtalt det saaledes. Den Grund, jeg har anført, er, at Brugen synes ikke at have været saa økonomisk, at en forøget Bevilling vilde være berettiget. — Med Hensyn til Protokollerne i Randers, der have været saa meget omtalte, skal jeg nu blot indskrænke mig til at gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Ordfører for Mindretallet siger, at vi fra vor Side handle inkonsekvent, naar vi bevilge Tilskud til et Toldlokale i Kolding og sige, at der skal Kommunen have Statshjælp, men saa ikke bevilge Tilskud til Protokollerne i Randers, saa er det aabenbart en gal Logik. Man kan ikke slutte saaledes, at fordi Kommunerne skulle have fri Toldlokaler, skulle de ogsaa have fri Protokoller, thi saa vilde det være at gaa ud fra den Forudsætning, at naar Kommunerne skulle have Noget frit, skulle de have Alt frit, og det er dog Noget, som jeg tror ikke en Gang Mindretallet vil vedtjene sig. Nei, Slutningen maa være den, at fordi alle Kommuner som almindelig Regel faa deres Toldlokaler frit, bør ogsaa Kolding have det, og derfor vilde den samme Konsekvens ogsaa gjælde, naar man kunde oplyse, at det var den almindelige Regel, at samtlige Kommuner fik den Hjælp, som nu bejæres til Randers, thi Randers bør hverken behandles bedre eller værre end alle andre Steder i Landet. Det er det, vi have hævdet med Hensyn til Kolding, og naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt Staten skal træde til eller ikke, hævdde vi altid, at den samme Regel skal gjælde lige overfor Alle, men ingenlunde den afstruie Regel, som den ærede Ordfører vilde stille op, at man skulde give Alting frit til Kommunerne, fordi man gav en Ting frit. Spørgsmaalet om, hvorvidt det nu er en almindelig Praxis eller ikke at yde Tilskud som det heromhandlede, vil jeg ikke komme ind paa. Det staar ærede Medlemmer frit for at oplyse os derom. Det er mig ikke bekendt, at der bestaar en saadan Praxis. Jeg tror, at en saadan Anstafvelse ialtfald for Landjurisdiktionernes Bedkommende uden Videre paalægges Amtet. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa det nu, da der jo fra den høitærede Ministers Side er bebudet nærmere Forhandlinger derom. Dog skal jeg bemærke, at den Betragtning, der blev gjort gjældende fra det ærede Mindretals Ordfører, ikke slaar til. Der er ikke Tale om nogen omhelst Inkonsekvens i vor Holdning her. Jeg skal ligeledes med Hensyn til Spørgsmaalet om Kostportionerne til Lugthusbetjentene afvente, hvad den høitærede Minister derom maatte meddele i Udvalget; det er jo

muligt, at der derom foreligger en Misforstaelse fra Udvalgets Side. — Vedrørende Sygepleierforslagene vil jeg kun sige, at naar den høitærede Minister siger, at man nu rolig kan give Tilskud til Etableringen af alt uddannede Sygepleierster, og hvis dette saa skulde vise sig at have den Virkning, at det svækkede Lysten til at lade Sygepleierster uddanne, da høre op dermed, saa tror jeg, at det er en urigtig Betragtningssmaade. Jeg tror netop, at man maa afholde sig fra Alt, hvad der kan svække Lysten til at lade Sygepleierster uddanne, hvis man vil naae det Maal, som er tilfjet, nemlig at bringe Folk til at lade andre Kvinder uddanne sig som Sygepleierster; hvis man vil have den Interesse vaakt, maa man, navnlig i den første Tid, tvinge dem til at arbejde sig frem; gjør man ikke det, og giver man Penge til at lade Sygepleierster, gaa de ganske rolig videre i den Skure, og saa faar man ikke de Sygepleierster uddannede, som man vil have. Naar man saa senere ser, at nu maa man høre op, er der spildt en hel Del Ar, i hvilke der kunde være uddannet en fast Stof af Sygepleierster ved Kommunernes Initiativ; denne Tid vilde saa være gaaet tabt. Men saa desuden, hvorfra skulle de tages? Der vil da atter blive Spørgsmaal om at præferere den Ene for den Anden. Jeg tror, at det er rigtigt at blive staaende paa det Standpunkt, hvorpaa Rigsdagen har stillet sig fra Først af, nemlig at give Penge til Uddannelse af Sygepleierster og ikke til Leie af dem.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen om det foreliggende Afsnit sluttet.

Lovforslagets § 8 (se Tillæg A., Sp. 21—22)

vedtoges uden Afstemning.

1) Ændringsforslag paa Udvalgets Liste under Nr. 81 (Tillæg B. 707—708)

vedtoges med 57 St. mod 20.

Ændringsforslagene paa Udvalgets Liste under Nr. 82—84 (se Tillæg B. Sp. 707—8)

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslaget paa Udvalgets Liste under Nr. 86 til Ændringsforslag under Nr. 85 sammesteds samt derefter det saaledes ændrede Nr. 85 (Tillæg B. 709—710)

vedtoges uden Afstemning.